

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Men glädjen slutas innan qväll.
 Et wildsvin fram ur träsket ilar.
 Det agtar icke walpagnall,
 Det wäjer ej, för hwassa pilar.
 De små, som gått i förtid ut,
 Och uti ogjordt wäder nosa,
 De gifwa här en nyttig glofa:
 At högmod får et ömkligt slut.

Wår Phylar ensam repar mod,
 Han mordiskt til sin owån rufar,
 (Som uti hugget färdig stod,) —
 At blodet ur des strupe frufar.
 På hundens graf man låsa får,
 Hwad sanning self om honora dömmar.
 En gammal dygd man ofta glömmar,
 Och öfwar wäld på gråa hår.

Kundgörelser.

Nödiga exemplar af Herr Assessor Darelli nyttiga
 Sotne - Apothek äro redan ankomna, och finnas hos
 Consistorii Notarien härstädes, Herr Joh. Alander.
 På samma ställe måge ock Scholarne i Scitset af-
 hemta wist antal af Herr Prof. Ziervogels Univer-
 sal- Historia, en bok som blifwet mindre förkunnad ge-
 nom lärda dagböcker, än wåra debet och Statsblad.

På Torsdag upføres en Concert uppå Gleute-
 traversiere, som ledsagas med 2 Trios af Spanjole-
 lettis composition. Heka til, läkra dron!

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 22 November 1760.

Bref til de Församlingar i Götheborg.

Johannes . . . Christi ringaste tjenare, hel-
 sar de Församlingar i Götheborg, och alle, som
 detta bref i händer faller; i synnerhet dem, som
 med blandad längtan och sårhåga wänta Jesu
 uppenbarelse.

Tråd och fred föröfke sig i edra hjertan, och
 sanningen fågne edra förstånds ögon!

Mine älsfelige, hwad är warligare hos oss, än at
 asmåla högtideligheter? Som wi i morgon fire
 wärliga minnet af ytterste Domens, en för allkom-
 mande högtid; så wil jag, efter min ringa kund-
 skap, såkra något om den almånna och yttersta sam-
 mankomsten; et ämne, som upwäcker ej mindre hel-
 samsam, än billig mysikenhet.

Det är säkert, i twiflare, at en almån dom på en gång öfvergå werlden. Propheter och Apostlar himmelska sändebud, som wisat altför höga erövningar, för at ej blifwa trodde; tala tydeligen om: Hedningar woro fordom, och äro ännu, någne til at taga mot sagan: ja, Domaren yrar sig otvungen i Matth. 25: 32. det är i Evangelio.

Christus hade ej förv underrättat sine lärjungar om Jerusalems öde, än de nyfikne at förnimma, om tiden rörde dem så nära, som selswa saken, frågade, när förstöringen skulle ske? hwad teken wärdet til Christi tillkommelse? Eller, som Lucas säger, hwad teken är, när detta skal ske? De lade och den frågan, när Werldens ånde blifwer? Hwar med de likwål, af naturlig högsfärd eller ensaldighe förstodo slutet af Judiska riket. Herren Jesu svarar omständeligen til dessa frågor; men som han såg deras wilfarelse, så låter han dem tillika förstå at han kommer ej omedelbarligen at förstöra Judarne; än mindre må lärjungarne smikra sig med det gamla jordiska Riket, som kunnat wäl utan förstörelse, och så grusweliga hwälsningar uprättas. Doch kommer han en gång, i egen hög Person, det är i sit Majestet, at göra en stor och Gudomelig revolution ej allenast i Judiska riket, utan på hela jordklotet, och säkert i hela Werlden.

Det är således ej allenast en Prophet eller Apostel, med et ord et sändebud, som talar om denna högtiden; utan Konungen och Herren sels, hwilken i sin egen sak står at göra hwad han wil, och kan

kan oförnekneligen säga förut, hwad som kommer på honom, ja wäl hwad som kommer på hela werlden an. Har utgången besannat så många spådomar om Judarne; händelser, som stabfästa des alwisshet: mycket mer är denna höga kundgörelse trolig, som sätter intet annat förut, än den alsmäktiges ewiga beslut.

Jcke des mindre sticka Twiflare fram med orimeliga inkast; och jag känner dem ibland eder, som säga: huru skola alla människor rummas på den dagen, och under en Horizont? Alle skola ju se Domaren. Härlig swärighet, för at draga den Högsfärdes sansfärdighet i twifwel! Jag wil ej fly til sinwäggar; eller påstå med en leibnits, at sanningen af hwar lärosats hänger på des ofärdiga bewis, och ej på des begripelighet, mindre på wär öfvertygelse: men nu gifwes aldrig starkare skäl, än den Ultrawisastes ja eller nej: därför tror Christenheten, at en Kästebag återstår. Detta låter ju, och är oemotfägeligt; om alle syndare trodde Bibelen. Men här är icke tid, at uplysa dem i det ämnet; och huru litet förstå de sig på, hwad därwid åberopas! Man måste ensaldigare gå dem til handa.

Gör om et stort, och likasom Deonomist, öfvertag på människors antal. Det är orimeligt, at Werlden, jag menar jorden, hyst innom de förste 1656 åren hela 100000 millioner: twärt om faller det mera sannolikt, at de dödas och lefwandes antal går ännu ej up mot denna summan. Detta på

stås, efter de kundskaper, som nyare tider genom Label-werken förskaffat sig*.

Bestås nu en quadrat alm åt hwar männisfjo, på den store tingsplatsen, så rymmas likwäl allesamman, om jag ej misräknat mig, på 258 quadrata milar, det är inom en ort ingalunda större än en af Sveriges ansenligare Provincier. Således gissar ej Abboten Schubert illa, at Judiska landet blifwer til äfventyrs orten, där syndare skola få sin uträsta Dom. All sannolikhet fåtar på des sida; och jag lägger til, med Herrar Landmätarens goda minne, at orten tyckes passa sig: helst utan där, som annorstädes, ansenligen öfes genom berg, och andra uphöjningar.

Lätom och wara, at Werlden står 3000 år, och antalet af männisfjor stiger kanske til dubbelt up; ehuruwål förra summan kanske tål afförningar, så wida jorden waret wid Adams och Noå tid i några hundratal föga bebodd. Utan at återopa mig detta, så finner männisfjo-slägtet likwäl tillräckligt ut-

* Äskar någon närmare besked, om uträkningen, så bör han weta, at i Europa gifwas något öfwer 150 Millioner: detta är likwäl nog tiltaget, men Busching är Sagesmannen. Americas och Africas folkrikhet känner ingen så noga; doch lär Systerarne wara lika folkrika: låt och Asien få dubbel lott; hon tilågnar sig den werkeligen. Sedermera kommer man fram, och stöder sig wid denne oumfultötelige pelare, at 3 släkten dö på hwart hundratal, eller 3 gånger så många, som lefwä i år. Ändteligen sätter man händelsewis ut wissa tusental för Werldens ålder, och räknar på 6000 år 150000, på 2000 således 180000 Millioner männisfjor.

utrymme på och öfwer Judiska landets yta. In det står et ord i 1 Theff. 4: 17. at wi, det är Paulus och alle trogne, warde borttagne i flyn emot Herren i wädret; och således trängas ej de ogudagtige mera då än nu, af de gudfruktige, uti besittningen af en olycksalig jordtorfwa**.

Det hörer wäl den Uttrahögste til, at weta och afgöra dödeligas antal och öden. Men så wida tredje delen af männisfjo-barn afgå genom döden, emedan de äro barn, och under sjerde året, det är i en ålder, då genstråfwighet och föragt af nåden, twänne fördömeliga grofheter, hafwa ännu intet rum; så hoppas man först, at Himmelen får många små Inwånare, jag menar alle som dödt i et slags mentlös ondskå, eller i barnaåren. Ehuru nu de fördömdas antal öfwerstiger de sällas; så få de likwäl rum, när de skola dömas. I medlertid ser hwar och en, huru det blifwer, efter all liknelse, trängt ont saligheten för den mognare hopen. Tänke härpå den, som wederbör, med upmärksamhet! Men dessa och flera inkast af lika warde löna ej mödan; ja, almånheten ibland eder nekår ej en Domedag. Det är nog, at wi äre allesamman stämde. Målet wete wi, men dagen och stunden är öf fördölb, året lika så. Det kan ej bestridas, at Christus kommet en gång, och kommer andra resan til werlden; tiden bör ej göra öf bekymmer. Ingen Chronologist är jag, och mindre spåman: Jag ser hwarken långt in i forn- eller framtiden. Domaren sjelf yrkar sig om

A a a 3

werl-

** Jag talar med dem, som tro, at jorden blir sjelfwa helwetet efter domen.

werldens allraffsta högtid med det ordet *när*, v. 31. och förklare mig någon det.

Sagan om 6000 år, på hwilka werlden skal stå, är redan gammal, men ogrundad. Wiljen i höra de djupsinniga skal, som en helig säfanga diktat? Någre säga, at som werlden är skapad på 6 dar, och 1000 år äro för Gud, såsom en dag; så skal den Allsmågtige använt hela 6000 år på sit arbet till den ändan, at sakernas bestånd och skapelse skulle swara jämt emot hwarandra. Andre påstå, at Elias, dock ej Propheten, som war oselbar, utan någon Rabbi, skiltat werldens ålder i 3 delar; således at hon warit 2000 år utom skrifwen lag, 2000 under Moses lag, och härvar 2000 år i Christi rike. Men hwad nödwändighet födrar, at göra nya Förbundet kortare, än det gamla? Schubert hoppas, at werlden står 8000 år, så wida Christus, som Medlare mellan Gud och människor, taget sit stamhåll här i werlden, enligt alla skönhets lagar, uti medelpuncten så wäl af tiden, som af det bekanta människo - släktet, eller midt uppå hälftva jordens yta. Förmåttie människobarn, i sen någon del af en kädja, men ej alle dess länkar; huru wiljen i sluta till dess längd? Inbillke andar, wörder helre en hemlighet, som selskive Ingelarne lyster at weta!

Men äro då inga tidehwarf utmärkte i den heliga Skrift? Eller kan ingen wägleba sig wid uppenbarelsen, som wid en lykta? De så kallade sjärmare teken äro nog lysande, och sticka redan i ögonen. Hit räknar man först Antichristi uppenbarelse, efter Pauli försäkran i 2 Thess. 2: 3. Denna kan

kan ej wara annat, än den helsosama Reformatiö-
nen, ifrån hwilken tid öfwer 200 år förlupet; men
huru många återstå? Det tusendåriga riket, som
med samma ändring i Christenheten taget sin bör-
jan, tyckes wäl upstjuta werldens ånde; helst en
liken, ond och bister tid skal följa därpå, Upp. B. 20: 3.
Men huru lång är den? Sedan wet man, at et run-
dare tal, som kanske för större jämheth widtages i Up-
penbarelse - boken, kan stå för et annat så wäl i he-
liga, som werldliga skrifter. Andteligen förekomma
och i Bibeln årsdagar, weckor, månader, år och stun-
der. Och ho kan nu för tiden utreda en hop pro-
phetiska gåtor, obegripeligare för oss, än fordom för
Österlänningarne?

Med all wördnad för en så stor hemlighet, och
ingen lust at gynna min tanke, wägar jag och en
gissning: ingen bygge likwäl sin säkerhet därpå; min-
dre göra den till en Tros - artikel. Skyldig at söka
sanning, har jag rättighet at säga, hwad jag inbillar
mig höra dit: men öfwerlygad, huru djupt hon ligger,
och huru sliprig wägen till hånne är, förwisar jag all
enwished. Jag wil ej med dristig tiltagsenhet så för-
tyda uppenbarelsen, at jag å sido sätter Upp. B. 22: 18.

Gamla Testamentet bestod af 4 heliga Tidehwarf;
om man så wil räknat. Före syndafloden ofrådes, och
prädifades af hwar Husfader: samma dyktan för-
nyades efter floden, och warade till Abraham. Där-
efter upkom omskärelsen; hwarpå följde och Cerimo-
niel - lagen, som warade från Moses till Christi tid.
Skäledes består Nya Förbundet af 4 tidehwarf, efter
all liknelse. Det första går från Christi födelse, till

Antichristi Förelöpare: en tid på hwilken den Christeliga Lärän utbreddes, och någorlunda höls i sin renhet. Det andra sträcker sig från år 520 wid lag til Reformationen, eller Antichristi uppenbarelse: en tid, på hwilken råsfärdighetens ord af Påswar och Munkar blifwit undan jömdt, och ljuset städt under skeppan. Därpå kommer förmodeligen det tusend-åriga riket, som räknas från den dagen, då Luther, af hjetkemodig ifwer, upbrände Påsweliga bullan, och sade högt ut, at Påswen är Antichristus. På den dagen blef den onde uppenbar, efter Pauli spådom, och tog sin andeliga fall: han blef dräpen af Herren med sin munds ande; och såg en ånde göras på sina lögnagtiga krafter, teken och under. Dessa tidehwarf utmärkas förmodeligen i Upp. B. 12: 14 med en tid och två tider, hwaruppå följer en half, en liten, ond och bister tid, 20: 3. Men huru lång är den?

Så wida den onda tiden är liten, synes troligt, at hon utgör en hälft af första tidehwarfvet i nya Testamentet; men ho kan utstaka det så noga? Nej, får jag intet sporr i uppenbarelsen; så kan den halwa tiden utgöra så wäl 500, som 260 år. Läter of nogare tilse.

Uti ellostet Capitlet af Johannis uppenbarelse, talas efter all likhet, om reformationen; och i 3 wersen nämnas ögonseuligen Protestanter. Med 2 witten förstås utan twiswel de Evangeliske Her- rar och lärare, som gynnad och utwidgat Christi rike. Om desse prophetera, det är bekänna Christum, i 1260 dagar, det är år, eller i 42 månader*, hwilket

* Jag räknar då 30 årsdagar på hwar månad.

ket kommer på samma ut; så blir förmodeligen sista Tidehwarfvet en hälft af det första*: och således af- tager Evangelii prædikan i det sista, som hon til- tager i det första. Lika stridande är ock Luthersta Tidehwarfvet med de föregående tusende åren. Hwad prædicate Munkarne annat, än werfshelig- het? Hwad Luther annat, än Christi råsfärdighet? Denne förste Prædikant i det tusendåriga riket är ju den Engelen, som snger midt igenom Himmelen, som har det ewiga Evangelium, det han förkunna skal dem, som på jorden bo, som säger med hög röst: frukter Gud, och gifwer honom ära! Upp. B. 14: 6. Märker, huru altsamman träffar in på Gudsman- nen. Med Engeln förstår hwar Prophet en lärare, med Himmelen Christna Församlingen, med Evan- gelium hela Christna lärän, som kallas det ewiga, medan det öpnar wägen til en säll ewighet. Hans ingång är, frukter Gud. Samma brukar Luther wid förklaringen af alla 10 budorden.

Nu torde någon säga: Doctor Luther må waret den andre Paulus; och störste Prophet i nyare ti- dehwarfwen: detta medgifwes. Men hwar träf- far man kännemärken af det tusendåriga riket? Har icke den renläriga Församlingen, alt efter Re- formationen, waret ståbse ansåktad af in- och ut- wärtens fiender? Kallar man det, at regera med Christo; hwad betyder då föragt och försmädelse för Christi Kul? Jag swarar: så wida det tusendåriga riket, i kraft af Upp. 20: 3. ej kan förstås om den i Ewiget triumpherande Församlingen, så måste

U a a 5

man

* Här toges för afgjort, at ingen tid blifwer efter den sista onda, och at några witten ännu gifwas, Matth. 16: 18.

man förklara sig för det tidehvarfvet, som går omedelbarligen före den lilla onda tiden, v. 3. Men at regnera med Christo, är intet annat, än njuta samma rikes fri- och rättigheter. Dessa kallas af Apostelen rättfärdighet, fred och frögd i den helige Ande; förmåner, som tillfallet swaga människor i rikare lott, uti deras djupesta förnedring, än under et blidare öde. Christi lysande rike fodrar således inga andra kännemärken, än tron och des frukter: det är ljus och varme i Christendomen. När Evangelium prädikats, och ordet rätt utdelas, har det förrum: under försökelsers hetta det sednare. När Christelige Regenter tillstädja, eller utbreda, den rätta Religions-öfningen, när läran om Christi rättfärdighet drifwes, och fölgagteligen ej mindre werldsliga, än andeliga, witten bekänna Konungen öfwer alla Konungar, och Herren öfwer alla Herrar; när stora mäns efterdömen äro leswande förewitelser för en ljum Christenhet: då leswer man ingalunda i förtwiflade, utan, i jämförelse mot Påswiska järnåldren, aldeles i guldne tider. Lycksalige Christne, om i så wårderaden edra själe-Platter, som lekamliga fördelar och rikedomar!

Sluteligen frågas: huru kan Församlingen regera med Christo i 1000 år, och ändå wistas i sin öfen? Jo, detta sednare utmärker intet annat, än et ringa antal af renfärdiga, i jämförelse mot den öfriga människjo-höpen. Är icke den rena Evangeliska såden planterad blott i den Nordiska öfen? Huru så äro icke wåre Lutheraner, mot hela Christenheten? Och huru ringa är icke den, emot hela människjo-slåget? En Neuman påstår, at Christne

nu

nu för tiden utgöra blott en sjettedel, Mahometaner en femtedel, Judar ingen hundradel, men Hedningar första delen af dödelige. Då nu de renfärdigas hop knapt är en femtedel af de Christnas, så bor kvinnan wist i en folklös öfen Upp. B. 12: 1.

Detta ware nog lallat om tiden. Jag ser ingen gensägelse uti Dan. 12: 7. hwilket är et parallellrum med Upp. B. 11: 3. doch med den lilla Sknaden, at som Daniel lesde öfwer 500 år före Christi tid, och således et Tidehwarf, innan Uppenbarelsen författades; så läser man hos Daniel några, hwarmed förstas utan twiswel 3, men hos Apostelen 2 tider. (Resten framdeles.)

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 19 November.

London	- -	69	- -	Dal. Rmt.
Amsterdam	- -	65	- -	Wex. Rmt.
Hamburg	- -	70 $\frac{3}{4}$	- -	Wex. Rmt.

Ankomne äro Skepparne Petter L. Nilsberg ifrån Hamburg med takpannor och tunnband, Anders Berg och Petter Andersson Berg ifrån Friderichshall med barlast, Magnus Sjögård ifrån Crosswik med

med

med salt, Petter Stiernberg ifrån Hamburg med mursten, tunneband och litet Packhusgods, Nicolas Eyre ifrån Hull med mursten, takpannor, jämte litet ost, och smör, Paul Juul ifrån Ahlberg med korn och victualie-waror, Eric Lund ifrån Newry med victualie-waror, och Børge Isberg ifrån Hamburg med Packhusgods.

Utgångne äro Skepparne William Stead til Lieth, Allan Bond och Charles Erskine til Lissabon, Carl Magnus Strelpe, Alexand. Stropare, och Edward Leslie til Scotland, Børge Lind til Hull med järn och bräder, Eric Schalin, och Swen Lundberg til Medelhafwet, Fried. Zindel til Hamburg med sill.

Zelsingör. Den 11 Novemb. Sam. Tomm ifrån Stockholm til Livorno med järn. Den 12. Joh. J. Franck ifrån Amsterdam til Stralsund med styckegods, Math. Tammelin ifrån Abo til Genua med tjära, Henry Harding til Deptford, och Henry Dawslund ifrån Stockholm til London med järn. Den 13. Math. Matheuzen ifrån Carlscrona til Amsterdam med bräder. Den 14. Thom. Dahle ifrån Wolgast til London med stafwer, Nicol. Piper ifrån Stockholm til England med järn. Den 15. Michel Jansen ifrån Christianstad til Amsterdam med beck, Herman Hoffstedt ifrån London til Norköping med säcker, Balzer Dittman ifrån Stralsund til Pernau, och Nicolaus Grivahn ifrån Amsterdam til Norköping med styckegods, Hans Halberg ifrån Wisby til Stockholm med styckegods, Swen Åberg och Erich Rosenblom ifrån Marstrand til Norköping, And. Keyser til Westerwik, Axel Åberg

Åberg och Jacob Halling til Christianstad, Jacob Fuchs ifrån Göteborg til Westerwik, Swen Børgefen och Joocke Olsen til Calmar, L. Kruse och Jonas Rollen til Carlshamn, Joch. Wilcken til Dansig, Jöns P. Ohlman, Jacob Bödfer, Pet. And. Kielberg, Dan. Alex. Blomberg, och Petter Sjöberg, Hans Joch. Bogellang och Stephan Diur til Stockholm, alle desse med sill, Zönnas Hagman och Swen Hagman til Stockholm med win.

Små Kyrko-tidningar.

I Tyfka Församlingen dödt 1 barn.

I Kronhus-Församlingen, födde 7 barn: Wigde Klådmakare-gesellen Andreas Claudi och Pigan Stina Nihlman: döde 1 Soldat af wädelig händelse och 1 barn af slag.

I Warberg är Tul-Förvaltaren, Herr Jacob Öller, med döden afgången.

Swenska Öfwerstrifter.

Til en Atheist.

Sins ingen ting, som dig, o hårde, kan beweka,
En willömening fly, som föder ewigt qual?
Wil du, o säkre, än så äfwentyrligt leka
Med himmel utan hopp, och lågor utan tal?

Wänd, usle, genast om! nej, gör hwad dig behagar,
Far fort at neka Gud, gör af hans ord föragt,
At ewigheten se, i dina goda dagar;
Och gif på samwets-agg ej alraminsta agt.

Försumma ej at dig i deras hop begifwa,
Där lasten tygelhritt, med dumhet rafa sår,
Och käre, se at du kan wårst af alla blifwa,
Men gif dig skulden sjelf, om du förlorad går.

Suf.

Ach låt oss lefwa så,
At när wårt lopp har slut,
Wi icke kastas må
Från werld och himmel ut!

Lifstiden.

Ej någon pil så skyndsamt far,
Ej någon ström så hastigt rinner,
Ej någon dröm så fort försvinner,
Som våra forta lefnadsdar.

Grasskrift öfwer en Konung.

Nu hafwer du en tränger graf,
Som ägde nys et jorde rike,
Och den, o Kong, är nu din lifte,
Som när du lefde, war din slaf.

Fråga.

Säg huru kommer det doch til,
At du ej redan lyftig blifwet?
Då Gud dig därtil medel gifwet?
Jo, usle! du det sjelf ej wil.

Dito.

Dito.

Mån tro en girigbuk, hwars Gud och tröst är skatten,
Kan sofwa fort om natten?
Som ofta midt på dagen drömt,
At tjuften har hans listor tömt.

EPIGR. XXVI.

Gaudia peccati dum nulla, dolore negato,
Sint super, est Fidei pars pretiosa super.

EPIGR. XXVII.

Qui credenda probe novit, mandataque novit:
Perfugium quærit, sed fugienda cavet.

EPIGR. XXVIII.

Si te nulla tuæ pietatis cura moratur,
Cum desiderio concidit, ecce, Fides.

Rundgörelser.

Hos Herr Olof Hasselrot, (boende uti Herr
Supercargeur Hylphers hus) finnes Lyft malt,
Holländska grå årtor, smör, talg, ost, och siff, utom
kött i tunnor, m. m.

Hos Handelsmännen, Herrat Robert och John
Hall finnes til köps Ängelskt smör uti större och min-
dre fastager, äfwen kött och släsk insfaltat uti fasta-
ger, med des tilbörliche lake, samt Ängelskt läder
och talg, altsamman nyligen inkommet.

Herr

Herr Johan Fried. Sponseker har efter wan-
ligheten, dubla blomster-lökar at sätta i pottor
ock på glas, jämte oräkneliga sorter trågårds-frön
efter catalogue; han har äfwenledes förråd på godt
och behället hwete-mjöl.

Herr Justitiarien Wiblings hus och fasta egen-
dom, belägen på Majorna, kommer på offentlig
Auction hos lots-Upsyningsmannen Edberg at för-
säljas den 2 December. Egendomen består af 5
tunnlandsk ång och åker, 2 bygningar och nödiga
ladugårdshus.

Nästkommande Torsdag, eller den 27 dennes,
blifwer på Auctions-kamaren försälbt et litet parti
saltat kött, ost och smör, gräsider och stockskiff, hwar-
uppå prof wid försäljningen wisas.

Samme dag upföras 2 Trior, upfatte af Signor
Piaga och Greithoff, på Kådstugo-salen, at ej för-
tiga en Violin-solo.

Et Skåp, som helstas för et mästestycke af hellswe
Mästaren, gjordt utaf walnöt, är til salu stående
på Drottninge-gatan hos Snidkaren Edberg.

Lotseklar för åttonde dragningen af Götheborgs
No pitals-lotteri finnas hos Handelsmannen Herr
Elieser Bagge wid stora Hamnen: dragnings ter-
minen skal framdeles blifwa kundgjord.

Följande saker blefwo den 19 dennes ur en heders-
lig mans hus bortstulne, nämligen 4 lärst-sjortor,
märkte i bröstet med I. F. 2 med kammarduks
manchetter omärkte, 2 fina nattkappor, 4 spänne-
halsdukar, märkte med I. F. En hwit nåsduk med
röd, och en dito med blå karm.

Götheborgska Sagasinet.

Lördagen, den 29 November 1760.

Min Herre,

För någon tid gjorde jag et besök hos en Enka,
som i sin fattigdom uppehåller sig och sina med
nygghetelser och allahanda små grantåt. Där rå-
de jag at taga up et papper, som legat under en
lärta, och då jag kastade ögonen därpå, tykte jag
behållit wara behinnerligt, hwarföre jag tog det
af mig, och sökte at genomläsa det, ehuru säcker och
smör på några ställen gjort en hop ställen oläsliga.
Jag beslöt, at renskrifwa det, och emedan det war
skrifwet på gamal obrukelig Danska, öfversatte
och förbättrade jag det nödorsteligen. Jag tager
hög frihet, at öfversända det, aldeles som det slutet
är i en pennan, och lemnar min Herre, at göra hwar
där af, som behagas.

Anders Klockares spådom.

År 1502 då jag waret i Niskloster at wälja Abbot,
ved tilbaka med min Klockare Andreas Nyby